

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:
в Австрії:
 на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
 на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
 на чверть року . . . 2 1/2 зр. (5 кор.)
 на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)
За границею:
 на цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків
 Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділя і руских свят о год 6-ій пополудни.
 Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
 Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні довесени по 15 кр. від стрічки.

Конець весняної сесії ради державної.

(Конець).

Минув рік після сеї памятної ночі з 8. на 9. червня і як же все перемінило ся. Нова рада державна проявила небувалу і нечувану в історії австрійского парламентаризму діяльність, а як-раз в роковини того дня памятного, коли справа промислової новелі дала повід до таких подій, ухвалено промислову новелю парламентарним способом, в урядовій «Wiener Ztg.» появил ся санкціонований вже інвестиційний закон і стоїть якби визначний граничний камінь, від котрого починає ся зовсім иньша нива, нива плідної парламентарної роботи.

Але сеї важний зворот, ся діяльність не зовсім такі давні, бо й нова рада державна в перших починах проявляла прикмети тої самої недуги, яка положила конець єї попередниці. Час зимової сесії до великодня майже зовсім прогайновано, окрім полагоди кількох дрібних предлог, а доперва після великодня від 18. цвітня (отже 8 тижнів) почала ся доба великої і многоважної економічної роботи.

Протягом сих осьми тижнів, при рівночасних від 20. мая засіданях делегацій, ухвалила рада державна десять важних і обемистих предлог, а крім того багато иньших дрібних справ. Ухвалено новелю про належитости, організацію промислових і торговельних палат, закон про марґарину, закон про горівчаний податок, про цю від вина, інвестиційний закон, закон про 9-годинний час робочий в копальнях, закон про водні канали і регуляцію рік,

зміну промислового закона і закон про льокальні залізничі. Се праця, яку признають навіть великі скептики і противники Австрії тому парламентови, що також після своїх починів був осуджений на смерть.

Ухвалені закони доторкують ся жизненних інтересів різних суспільних верств і різних країв. Новеля про належитости зносить пригноблюючі постанови що-до міського населеня, горівчаний закон дає спромогу поправити краєві фінанси, інвестиційний закон доторкує ся головно альпейских країв і розкриває широке поле заробітку для населеня тих країв, воднодорожний закон і про регуляції рік доторкує ся головно північних країв, отже й Галичини і дає вигляди на обезпеченє людского майна перед повенями і нагоду заробітку убогій людности.

Згадати ще треба, що ухвалено бюджетову провізорію, а квотову предлогу в першім читаню (приділено уговорній комісії) і тим § 14-ий перенесено імовірно вже в сталий стан супочинку. Дятого міг справедливо референт бюджету міністерства заграничних справ з делегації, маркіз Бакегем, колишній міністер торгівлі (за гр. Тафого) і міністер внутр. справ (в коаліційнім міністерстві), обговорюючи вигляди економічної політики австрійскої, сказати: «Рада державна, що довершила таку роботу, є тривало приєднана для роботи».

Кожний день був доказом сего щасливого звороту, так що можна говорити про подужанє ради державної.

Та ревність може вправді перегадом охолонути, а послі схотять довше розпривляти, поки ухвалить яку предлогу і теперішні безнастанні день і ніч триваючі за сіданя не можуть остати правилом. Тепе-

рішній поспіх не у одного розбуджував зневіру, але треба було також населеню показати, що занедбане хоче ся тепер направити і надолжити. На всякий спосіб тривка робота доведе до певних і нормальних відносин парламентарних. Виринуть ще трудности, які треба буде перебороти, мусить бути рішена справа парламентарної більшости, без якої парламент не може правильно працювати. Буде се задачею правительства прояснити відносини умірених сторонництв.

Керманіч теперішного міністерства може собі сказати словами маркіза Бакегема, що «витревала зручність, розумна і рішуча ініціятива» довела єго до таких успіхів, а в житю все є міродайні успіхи, а не добрі наміри, хочби они були і найліпші. Обективність наказує се признати, що міністер-президент своєю безпристрасною витревалою осягнув великі успіхи, що Австрия постушила в своїм внутрішнім розвитку значно вперед і що не справдили ся вислови тих, які вже нашу державу вважали пропащою, она проявила знов боґато живленної сили.

Цісар в Празі.

Вже від вчасного пополудня тисячні товпи публики вилягли на улиці і площі, куди цісар мав переїздити. О год 3. зачали уставляти ся стоваришеня, корпорації і шкільна молодіж до шпаліра. На двірці очікували прибутя цісаря краввий маршалок кн. Лобковіц, репрезентация міста з бурмістром др. Србом, начальники політичних властей і війскових. В замку на Градчині кардинал-архивіскоп Скрбенський, гене-

Прогулька на Хомяк.

(Кілька хвиль з життя молодіжї академічної гімназії).

(Конець).

Дорога гарна. Самі скали і зелень і Прут. Перед другим мостом залізничим і тунельом бачимо величавий відлом чорної скали з крестом камінним на вершкю. Має се бути після переданя, живучого між народом, памятник Довбуша, славного ватажка опришків, про котрого сьпівав Федькович:

«Гей! чи чули люде добрі,
 перед ким то звьіра стинуть,
 А за ким то молодіці
 а за ким дівчата гинуть?»

То наш Довбуш, наша слава,
 то капітан на Підгірї,
 Красний, красний, як царевич,
 двацять років і чотири».

Ся скала по нинішній день зове ся «каменем Довбуша».

Яких триста кроків дальше бачимо знова скали, що кількома поверхами пнуть ся над дорогою. А одна з них звисає так страшно, що здаєсь туй-туй перевалить ся і закрие собою дорогу. На тій то скалі поміщена памятна на-

пись німецка в честь старости Краттера, під котрого зарядом вибудовано єю дорогу на Угорщину. Ся «скала Краттера» викликала не менше вражівє.

Рівнобіжно з залізничим шляхом ідем і ми. Денеде хати, сади, а між зеленою церковця.

Се село Ямва.

Гарно прибраний наряд сьвяткує. Дехто приближить ся, хотів би бути за провідника, дехто топірці д-є, а иньший на трембіті виграє. А то все для молодих новість. Беруть топірці, велухують ся в тони незнакомого, а однак так зрозумілою мовою промовляючого до серця інструменту. То тоненько, дрібненько заплаче, то засьмієсь, то зарежечєсь, то знова зареве, застогне, аж скали тремтять. І якби ту серцю не зворушитись, не змякнути.

Однак годі довше задержуватись. Радо-б ще послухало ся пару слів, троха наріканя на гнет, на нужду, але годі. Вечер близенько. А до Микуличина ще кілька кілометрів.

По дорозі мали ми ще нагоду оглядати невеличкий, але за те високий водопад жерелця, що котять ся по гладких стінах скали. Називають єго гуцули «Капливцем».

Тут надїхала фіра і забрала слабших. І решта незабаром опинилась в Микуличині, де радо прийняв всіх директор «Гостинниці» п. Ник. Заячківський. Лишень покріпились, сейчас фантазувати стали о тих шпалях, що то їх в округ села повно. Рокета велика, пасмо, що тягнєсь з Делятива до Березова, Ліпнів, Ледескул, Сняк,

Горґан, Свинянка, найшлись наоколісєнько. Лишень Хомяка не видно.

Годі було того дня, о яким небудь проході думати, позаяк надтягнули хмары, загреміло і поспав ся грубий дощ.

Повечерявши, удались всі на спочинок. Одних розміщено в домі «Народної Гостинниці», що близенько двірця, найкрасне в цілїм селі виглядає. Других запросив о. Билинкевич до своєї хати.

В понеділок досьвіта вибрались ми в дорогу на Хомяк, на ту гору, що то єї вже тільки разів з далека видно було.

Дорога, що веде в сторону Тартарова, рівнобіжна з залізницею і Прутом. Темний, дикий ліс надає околиці поваги і грози. Лишень ріка, зелені сади і гарні мешкавія літні розвеселяють.

По третім кілометрі вже і гору Хомяк видно. Всі прискорюють ходу, аби борше. Але все ту ще дещо задержує.

Ту жерельце, що пливе попід шлях залізницї і ривною стїкає, а над ним образ св. О. Николая, а під ним напись: «Pij zdrów!» Що за контраст! Руский сьвятий і польска напись, яких ту впрочім на кождім кроці повно.

Там знова звертають увагу гуцульські хати, а дальше пісня наступка, що сьпіває про убиту цісарєву Елисавету, або яку домородну коломиїку. Заглянувши нас, здїйме шапку, або і ні. Відпровадить кусник дороги очима і дальше собі грає. Так звичайно собі грає, а однак пісня тепла, сердечна, іде до серця, до душі.

раліція з офіцерським корпусом та з військовими урядниками праского гарнізону.

Точно о год. 6. вечером прибув цесар на дворець Франца Йосафа. Бурмістр Праги др. Срб виголосив до монарха ось яку промову (по чеськи):

Ваша Цесарська Милосте? Незмірна радість завивала в чеських краях на вістку, що ВЦМ. відвідають стару оселю Ваших достойних предків. З любовю та ентузіазмом очікують тисячі а тисячі прибути ВЦМ. щоби вложити Вам найпідданшу почесь. ВЦМ. побачить, що створила на стільких полях спільна праця і культурне стремління, якою переняті всі сини сего міста, що створила любов, якою чеський нарід огортає свою золоту Прагу.

Вітцвська оніка ВЦМ. пізнаєсть також найпильніші потреби і желая сего головного, королівського міста, яких сповнення оно очікує з цілим довірем від ласкавости монарха. З гордостю всі мешканці Праги будуть в сих памятных днях снюглядати на сьвятий Градчин, там звернені будуть найглубші бажаня цілої вітчизни. (По німецьки): Єдність сего королівства виявляє ся вже в сах словах: «Praga carum regni». Тому думаю, що я управнений в мурах сего міста з чолобитністю повитати ВЦМ. іменем цілого населеня краю. (По чеськи): Надходячі даш дадуть ВЦМ. доказ любови і привязани всіх мешканців, а в сій любови нехай опечалене серце ВЦМ. найде пілгу. Нас всіх наповняє лише одно бажаня: Нехай Бог благословить, нехай хоровить і нехай спмагає ВЦМ. Цесарю і королеви многая літа! Слава! слава!

На се відповів цесар ось якими словами (по чеськи): Горяче бажаня, щоби по довším часі знов побути серед вірних мешканців сего краю, привело мене до мого коханого королівства Чехів і до моєї королівської столиці Праги. З живим заінтересованям бажаню переконатися про великі доступи, які вчивила, та про розвій, який в послідних десятиох літах осягнула величава Прага завдяки ревним змаганям цілого населеня. Великі і важні завданя, які ваша громаде має сповнити, можуть числится на повсякчасне заінтересованє з моєї сторони та на вітцвську оніку (По німецьки): За сердечні слова повитаня і заевнення любови та підданства висказую Вам і цілому населеню Праги мою подяку і заевненє моєї безастанної ласки. Я переконаний, що се почутє вірного привязаня до моєї особи є спільні мешканцям королівського головного міста і населеню цілого краю. Бодай се старинне місто поступало дальше на дорозі економічного і культурного розвою та бодай для всіх мешканців було певним огнищем мирного, спільного пожитя і щасливого розвою.

Опісля цесар почтив всіх присутних на перові достойників ласкавою бесідою, а відтак перейшов перед фронтом почесною компані, при-

витавав зібраних офіцирів і казав представити собі богато осіб.

Коли цесар коявив ся на площі, перед зеланчим двірцем, щоби встєти до повозки, якою мав їхати на Градчин, орхестра горожанської гвардії заграла народний гимн, а публіка піднесла стотисячний оклик на честь цесаря.

Повозка рушила, а разом дали почути ся гарматні салви і всі дзвони праских церквей заграли величезний повитальний гимн. За цесарською повозкою довгим рядом тягнули ся повозки в цесарською дружиною, між якою був і президент міністрів др. Кербер, та з місцевими і краєвими достойниками.

Цесарська повозка звільна посувала ся наперед серед натовилених улиц одушевленою публікою. Вікна, балкони, навіть дахи каміниць роили ся сьвятийо пристроєною публікою, а міський брук становив лише одне море людських голів.

При воротах королівського замку на Градчині очікував на монарха кардинал гр. Скрбенский з відкритою головою і звернув ся до него в короткою промовою, на яку цесар відповів найласкавішими словами. Потім монарх в окруженю величавої дружини удав ся на замок, де були згромаджені генерали, штабові офіцири, двірські та державні достойники. Монарх повитав генераліцію і удав ся до своїх апартаментів. Незвичайно величавє приймєть зробило на цесарю, як було видко, дуже приємне вражєнє.

До пізної ночі товни людий снували ся по ілюмінованих улицах міста. Всі денники оголошуют горячі статі з причини прибути цесаря до Чех та піднесють високе значєнє сєй подорожи. Всіх застановляє, що цесар прибув до Праги в супроводі такої численної і величавої дружини, доходячої до 240 осіб. «Politik» надіє ся, що по ўт цесаря в Чехах приймуть ся до злагодження національних суперечностей і спорів та принесе мир і благословєнство краєви. «Bohemia» пише, що приїзд цесаря до Чех нагадує всім, що лише вилив і повага монарха довела до завішеня оружя та що лише она може скріпити і продовжити сєй стан, а коли се взагалі є можливим, сировадити тревалий мир і порозуміє межі обома народностями. «Prager Tagblatt» висказує бажанє, щоби подорож цесаря побудувала міст згоди межі Чехами а Німцями.

Н О В І Н К И.

— Календар. В п'ятницю: гр. кат. Юстина муч.; рим.-кат. Серця Ісуса. — В суботу: гр. кат. Никифора; рим.-кат. Віта і Модеста.

— При зміні місяця просимо наших Передплатників о вирівнанє залеглостий, бо в противнім разі буде Адміністрація зневолена, застановити всім довжникам дальшу висилку часописи.

— Бурса св. Йоана Крестителя в Дрогобичи запрошує Ви. Членів на звичайні загальні збори, котрі відбудуть ся в понеділок дня 1. н. ст. липня 1901. о годині 5 1/2, вечером в комнатах Руского Касина в Дрогобичи з порядком по § 4. закона. Рано о 7. годині відправить ся заупокійна літургія в церкві св. Тройці за бл. п. членів і добродіїв бурси. — Оголошує ся також конкурс на 27 місць в бурсі Речинєць вносити поданя 15. н. ст. серпня 1901 до виділу бурси на руки Ви. Николая Куличка ліквідатора міської каси в Дрогобичи. За Відділ: П. Кмить.

— З Коломиї. Вступні іспити до І класи і до класи приготовлячої в рускій гімназії розпочнуть ся перед фєрїями дня 11. липня с. р. (в четвер) о 8. год. рано. Ученики, що хотять здадати іспит, мають зголосити ся з родичами або опікунами в канцелярії гімназійальній дня 10. липня і принєсти з собою метрику, а котрі ходили до народної школи, також сьвідєцтво шкільно-окінчене IV вглядю III класи. Такса виносить до I кл. гімназ. 6 кор. 20 сот. а до приготовлячої класи 2 кор.

— Не на селі дурити людей. Пишуть нам з села: Вже чи не тисячний може раз доказує «Дьло», що die sogenannte historische Schreibung in wissenschaftlicher wie in praktischer Beziehung unhaltbar ist (Ч. 117). Других тисячу разів кпить собі «Дьло» з твердого «етимологіческого правописанія», переконує всіх і вся з такою силою, що аж ляк берє, лишєнь себе самого пересьвідчити не може і має ще лице, гнєвати ся на «Галічаніна» за фонетичну правопис! Ному се таке? Відай тому, щє се як-раз орган «принципальной» політики. Не даром то кажуть Німци: Die Politiker verderben die Logik. Сьємо пересьвідчені що наколи дальше буде та сама «принципальність» в редакції сконсолідованого органу, то всі наші москвофільські часописи скорше будуть уживати фонетичної правописи, як «Дьло». Одно однієнє сьвітита буде виімкою, щоби сьвіт не забув послівці, що «горбатого і могила не випростує»...

— Обсада станиславівського єпископства. До червоцкої «Буковини» доносять зі Львова: «З уваги, щє стан здоровя Митрополита в того рода, що потребує конечно помічника, який зїстане о. Філас, владикою станиславівским зїстане о. митрат Білецький зі Львова. На нашу думку вибір се не злий, бо канцєпка дєморізіуюча господарка в Станиславові дійшла вже до крайности а о. Білецький яко адміністратор диєцезії дав ся пізнати зі строгої обєктивности та енергії, як-раз спосібним до того, щоби заглянути в очи та в руки станиславівских матадорів, у яких крім особистих інтерєсів та москвофільї нагайки, якою самі воюють від десятиох літ, нема нічо сьвятого».

— З Тарнави вижної. Загальні збори «Товариства задаткового з необм. порукою» відбудуть ся дня 15. с. м.

— Загальні збори «Рудецкої Рускої Ради» відбудуть ся в Комарні в понеділок дня 17. с. м. о 3. год. пополудні.

— Учителям та їх родинам. На теперішній сєсії сьєму краєвий виділ предложитє справозданє о петициях учителів і учительок, що до еміґратури і пенсії та внесе, аби: Гілярию Мельникови, учителя в Корчині, вчислїти до еміґратури час перебутий в учительській службі від 1875 до 1896 р.; Михайлови Пикови в Кульчи-

Від місця, де Жевець впадає до Прута, роззирались ми з о. Биликєвичом, котрий нам товаришив і зачали драпатись в гору. Дорога, вироблена в цілях ловлі, крутить ся майже 8 кілометрів в гору. Терпеливіші ішли простою дорогою, а інші, котрим за довго було крутити ся, пустили ся простієнєко в гору, поміж перевалєні колоди столітних дерев, галузе, каміне і сніг.

Троха помучені станули деякі вже о 10. год. на верху гої. Але се ще не був Хомяк. На сам вершок Хомяка треба було ще більше як пів години драпатись. Але ту вже не вєла ніяка стежка. Входить ся в діє молодих смєрєк і їде ся плайом. А по горі тяжко, бо стрімка, як голова цукру. Відтак кавальчик дороги веде між жерелом а послідна часть по каміню, критім ісландским мохом. Часом небезпечно. Нога сьвгаєсь, дістаєсь між каміне і легко упасти. Але на такі перешкоди не зважаєсь. Чим близше до вершка, тим більше сиди ослабають. Ні тїни, ні води, аби відпочати, покрититись. З останком сид стам на вершку — 1544 м. над рівєнню моря.

Чудовий вид! Як гору Хомяк видко ві всіх вершків, так і з него мож оглядати кождієнєкий горбок, менший і більший. Видко і долина, в котрих лежать міста доокрєстні: Станиславів, Отинія, Коломия, Делятин і угорське Керєсємєзє, котрих ми ні голім оком, ні навіть лорнетом, якою

послугувались ученики цілу дорогу, оглянути не могли, позаяк зачинались стягати дощєві хмари. За те знаменито видко було наємо Черногоря. Говерля снігом крита і Петросєп заслоняють полудневий обрям. А на полудневім заході видко Свидовець, на самім заході Братківську. На північний захід тягнєсь Синяк і заслонює своїм хребтом дальший вид. На півночи звертають на себе увагу підкарпатські гори, як Горган, Черногорець і Страхора. Схід заслонєний Лєдєскулом, Лїшньовом, Гордієм. На полудневім сході стоїть Кішлївка, Кострич, Смотрець і Піп Іван. Самі великани.

Ціла подорож романтична. Дикі яри, глибокі провасти, густі лієс і гори покриті полонинами і камінем. Навіть долина Пруту видаєсь нам широким ярм, в котрої затоках порозєспувались гуцульські доми. Найбільший такий яр бачимо на північнім сході, а в нєму мієточко Делятин.

Помімо утомленя викликає вид на гори і долини сильне вражєнє на учениках і учителях. Та не так скоро воно ватрє ся.

Гарно представлялось також небо покритє хмарами. Коли стоялисьмо на вершку Хомяка, лискало, били громи і падав дощ може яких шару сот кроків від нас, на межуючих горах. В страху, що й на нас хмари завернуть, мусілисьмо погадати о повороті, хоть і як жаль нам було покидати ту висоту, на котру з таким трудом видралисьмо.

Поворот ішов лєкше.

Верталисьмо троха вишною дорогою, а то біля колиби, в котрій перед тим попасалисьмо, а відтак біля Розкульського водопаду, що летить п'ятьсот метрів по скалах в глубокий яр і творить потіє той самої назви. Відтак дістались ми скалистим хребтом гори на серпентину, на діл і до мосту, звідки деякі дальше ішли пішки, а інші забрали коні, котрі дав нам о. парох Галайчук до диспозиції.

В Микуличині виждає нас обід, а радше вечера, бо доперва коло шєстої, коли більша часть вернула, мож було сідати за стілєк. Того самого вечера роззирались ми з Коломиїцями, котрі мусіли відїздити нічним поїтягом. А ми ще одну ніч переночували в гостинних домах тамошних сьвященників і «Народної Гостиниці», котрим належить ся сердечне Спаси-Біг за те привієтє, яке нам зготовили.

Так пережили наші ученики пару хвил на чистім воздуху, між горами і лієсами, у дружних, сердєчних зносинах зі своїми учителями. І не так борзо минє се вражєнє з відбутої прогульки, котру зарядили пп. директори Е. Харкевич і С. Недільський лишєнь в тій цілі, аби розбудити в учениках замилованє до природи, нашої найлучшої вєнки і учительки.

— Д. М.

дах почислити час 12-літньої військової служби за 3 літа учительської служби. Пик по вислуженню 12 літ у войску зівстав учителем і є ним від 27 літ; Мечиславови Стояловському признати поштіне удержане в річній квоті 150 К; Михайлови Грушці підвешати емеритурі з 210 на 336 К; Єлисаветі Стефанів, вдови по учителеви, визначити річну платню 200 К; Йосифі Балеїовій, вдови по учителеви, також 200 К; Олені Герардовій, вдови, також 200 К і по 50 К річно для дітей, аж до 20 року їх життя; Іванні Ярославичівній і Володимирови Кунаньцеві, сиротам по учителях, уділити по 100 К річно аж до 20 року їх життя.

— Підвешене лікарської платні. Краєвий виділ пропонує соймови внесенне на підвешене платні секундаріїв краєвих загальних шпиталів у Львові і в Кракові. Після сего проекту секундарії I класи поберали би 1400 кор. замість 1200 кор. а секундарії II кл. 1200 кор. замість 1000 кор. Заразом краєвий виділ пропонує внесенне, аби у Львові і Кракові установити по шість платних посад лікарських практикантів з річним ад'ютом по 600 корон.

— Під двома скиптрами. При означуванню постійної границі межі Австріїю а Росією, розділено село Зелене, гусятинського повіта, так, що будинки і городи дістались Австрії, а поля Росії. Такий стан тривав довгі літа без ніяких заколотів, аж теперішній владитель російського Зеленого заквествіонував власність посіданя селю. По довгих переговорах показало ся, що нема иньшої ради, як відкупити Зелене. Краєвий виділ призначив на ту ціль яко безповоротну позичку половину квоти, яку призначить на се правительство, однак не більше як 50.000 корон. Таке внесенне пропонує ся соймови.

— Релігійна нетерпимість. Про невідрачну подію доносить черновецька «Буковина»: «У зеленій вісторок в Заулицих коло Дорошівців був відпуст, на котрий зійшло ся багато народу не тільки з Галичини, але й в Буковині. На тім то відпусті проповідував перед богослуженем і один Василіянин із Жовкви і мав, як нам пишуть, сказати між иньшим ось що: «Віра правдива, котра веде до царства небесного, то лишень одна на цілім світі, а то є наша католицька віра. Тримайте-ж ся, милі братя, сеї віри, а будете спасені. Ви маєте тут під боком Волохів, пизматиків, від котрих мусите сторонити, з ними не стикати ся ніколи, бо їх віра є гірша турецької або кальвінської. До їх церкви не заходіть, не сповідайте ся в їх священників і не причащайте ся, не давайте на служби або на акафисты, не пийте від них свяченої води, не здоймайте коло їх церкви шапки і не хрестіть ся, не цілуйте їх хреста, бо приготуйте собі пекло, в котрім будуть вас чорти мучити і будете кипіти в смолі! Хто іде до шизматичної церкви, той ще більший гріх творить, як той, що іде до чужої жінки». Ось слова священника одної християнської церкви про другу! Так говорять звичайно латинські загоріліці про церков уніятську, отже найшов ся й руский Єзуїт, що пішов їх слідом підюджувати одних християн проти других. Стид і ганьба таким лже-проповідникам слова Христового! На такі огидні напасти православні Буковинці дали вираз своєму справедливому обуренню в той спосіб, що Дорошівська громада, що обіцяла була Заулициській подарувати кілька сажнів каміня на будову церкви, як почувла сю проповідь, то урядила навіть за гроші не продати; а наші єштрони, що позичали були Визулициським мездів до стріляня, обиджені сего проповіддю, зараз відобрали. Ось наслідок єзуїтського фанатизму супроти другої християнської церкви, котрої ісповідники відносили ся супроти єго церкви в такий правдиво християнський спосіб, до якого не доріє сей проповідник любови ближнього!»

— 200-сотні роковини істнованя обходив вчора стоячий у Львові залогою 15-ий полк піхоти. Перший раз зложив ся той полк дня 12. червня 1701. року з охотників і віддав ся на службу цесареві Леопольдови. — Двіста літ минуло від того часу, в історії Австрії той полк запісає ся золотими буквами. Брав участь в многих війнах і в кожній більшій битві мав своїх героїв. В р. 1866. був під Кралевим Градцем, де потернів великі втрати. На памятку погибшим здвигнено в р. 1868. пам'ятник в Тернополі. Нині рекрутує ся той полк в Тернопільщині. Чотири баталіони полку стоять залогою у Львові, а доповнюча кадра в Тернополі. Владителем полку від р. 1846. є Адольф, великий князь Люксембургський і князь Нассауский. Торжество ювілею розпочало ся оноді торжественним збором офіцерів полку в готелі Жоржа, куди заїхав ад'ютант владителя полку майор Ван Дайк. Вечером відбув ся великий похід з ляльками. На чолі походу ішла музика. Похід задержував ся перед будинком головної команди, перед намісництвом і перед готелем Жоржа і всюдї відіграв серенаду. — Вчора в середу відправлено полеву службу Божу на Ябловській площі, а о год. 2. відбув ся в військовім касині великий бенкет, на котрий команда полку вислала запрошеня до намісника і краєвого маршалка та до президента міста д-ра Малаховско-

го. В бенкеті крім офіцерів полку взяли участь також: генеральний ад'ютант князя насауского, майор Ван Дайк, генераліція з командантом корпусу ген. Фідлером на чолі і команданти иньших полків столича залогою у Львові. Торжество закінчило представленне живих образів історичних.

— Вісти з провінції. Дня 29. мая пополудни вибух огонь на передмістю Нового Санча, званім Закаменицею і знищив деревляний дім Маркуса Малера, при чім четверо осіб так сильно попарило ся, що трое з них в короткім часі померло, а четверта доси тяжко невдужає.

В селі Горохоліні, богородчанського повіта, убито оводі в суперечці камінем тамошнього селянина Івана Косенка. Винownika убійства Дмитра Юрка і Гната Костюків арештувала жандармерія і відставила до суду в Богородчанах.

— Крайна безличність! «Буковина» доносить, що професор черновецького університету др. Гальбан, мав виклад права в день Вознесеня Христового і читав каталог, чи всі слухачі є за викладі. З чим порівняти таке поведене професора, що живе на рускій землі? Назіть жид знає, коли привадає руске свято, а не знає сего католик-Німець.

— З чого роблять морожене? Один з львівських хеміків-аматорів розібрав морожене, куплене у одного з тих крикунів, що цілими днями вигукують по Львові «льоді-ді». Показало ся, що ті «льоди» не є нічо иньшого як зацукрена і заморожена картопля.

— Російські дезертири. Дня 4. с. м. утікли на австрійську територію два вояки з відділу ченстоховської бригади граничної сторожи. Капітан відділу разом з австрійським тайним агентом вибрав ся пошукувати дезертирів і віднашов їх в одному селі коло Хшанова. Коли дезертири не хотіли повернути, капітан звернув ся о поміч до хшанівського староста. Однак Австрія не має обовязку видавати Росії дезертирів, тому і староста Чермак відказав жадано капітану, а лише прикликав обох дезертирів до уряду і спитав їх чи хотять повернути добровільно. Вояки заявили, що досить ватерили ся кнутів і нагарували ся, а тепер хотіли билекше жити. Однак по довгих вимовах вибрались з капітаном в дорогу. Але на двірці в Тшеці хтось остеріг їх, що як повернуть до Росії, то одержуть по 3 літа Сибіру. Тепер нічого не помогли намови капітана. Дезертири остали, а капітан сам відїхав. — Оба вояки походять з далека: один з околиці Астрахану а другий з Казаня; перший є столярем, а другий огородником.

— В Кракові увязнено молодого мушину без зап'ятя, а коли заведено єго на поліцію і перешукано, найдено при нім набитий револьвер і 38 набоїв. При слідстві увязнений признав, що називає ся Франц Рачинський, є шлюсарем та що то він знищив три машини в фабриці Єлзівського в Варшаві. Спершу підозрівано о сяносоту всіх робитників в фабриці і як анархістів замкнено всіх в тюрмі. Рачинського день перед сповненем збитку відправлено зі служби, тому ніхто не міг єго підозрівати о сей чин. Рачинський знав всі входи до фабрики і в ночи закрив ся до середини, поперетинав всі паси, поломив колеса і т. ин. Потім утік до Галичини.

Краківська поліція передала Рачинського судови, а сей доіє про єго увязненя російським властям в тій цілі, аби увільнено увязнених робитників, посуджених невинно о злочин.

— Золото — се смерть, так говорять два пошуквачі солота, котрі недавно повернули до Англії з Аляски, з краю золотих копалень. Розповідають они, що коли плули рікою Юкон, то на єї берегах начислили 200 трупів ріжних шайбаголів, що в погоні за золотом погибли від страшних морозів. А щож їх мусить бути в глибокій краю?

— Ц. и. Дирекция залізниць державних у Львові оповіщує:

Після оповіщення, уміщеного в «Газеті Львівській» має роздати ся виконане робіт земних і будинків на часті шляху Львів-Самбір залізницї Львів-Самбір-галицько-угорська границя, котрої будова в дорозі закону мав бути забезпечена. Оферти треба внести найпізнійше до 10. липня 1901. до 12. години в полудне безпосередно до ц. к. міністерства залізничного у Відні. Услівя і иньші дотичні документи можна переглянути в ц. к. міністерстві залізниць, 18. департамент, або в Заряді будови, Львів II.

— Дрібні вісти. Будову університетської бібліотки у Львові передало намісництво за 151.000 корон п. Бауерови, якого оферта була найнижча. Будова рознічне ся небавом. — В готелі Штадмилера у Львові застрілив ся оводі в божевільнім стані, антикар з Борислава, Ладний. — Генрик Фліт, командант постерунку жандармерії, помер в Сокалі на удар мозку, в наслідок пошення тяжкої пікельгавби в парний день. — У Львові помер др. Аврелій Урбанський, заступник директора рахункового відділу в краєвим виділї, в 67. році життя.

Між чотирма стінами.

Тихо, сумно у комнаті,
Глухо наче в домовині,

Штири стіни близько себе
Так нагадують все мені,
Що я син не того люду,
Що розцвів ся гарним півитом
Та на волі, у розкопах
Утішав ся тим світом.
Але того, що в кайданах,
Але того, що в бідності
Вік свій довгий коротав,
В вічній ходить знеохоті.
Але того, що у власній
Хаті тільки коморує
Але того, що своєю
Кровю ворога годує.
О зійдїть ся стіни ближше,
Задавїть мене собою,
Хай не вину як мій нарид,
Не морочу ся журбою!
А як ні — то розійдїть ся!
Хай я світа більше бачу
Хай я сили молодої,
Не зживши, хай не трачу.

Звідні надї.

І знов в минувшину пірнула днина
Сумна, похилена, з чолом
Поморценим, несильна старовина
І з розчарованя пятном.

Пірнула вже. — Нова притьмом над-

ходить

Сто блискавок горить надїй
В єї очах. Котра із них не зводить?
Котра зівечить біль важкий?

Нехай нікотра! Я готов витати
Із одушевленем єї,
І з одушевленем буду витати
Нові надїй хоч звідні.

Неволя.

Тягар, що груди мою гнете,
Огонь, що серденько пече,
Ніхто не в силі улєкшити,
Ніхто не в силі угасити.

Я сам на грудь вложив тягар
У серці сам роздув пожар,
Я сам, я сам і більш ніхто
А хтось спитав. — Та на що?

Я сам не знаю. Тільки з мук
Вже годі вирватись, злих рук.
За мало волі, мало сил, —
За много бажань, злих мірил.

Жура.

Вже спочило сонце за горою
Оповите в нічки сонні крила,
Я по лісі ходжу самотою,
Грудь мою тяжко жура здавила.

Виплив місяць, зайняв ся зорі
Обізвав ся соловей в ліщині..
Думи, думи діти вай, хори,
Хтож потішить звеселить вас лібі?

Ах ніхто, ніхто! усім байдуже
Вже така в сьвітї ваша доля,
Та не плачте, не сумуйте дуже
Рознесе вас вітер серед поля.

Позабув я...
Позабув я ті хвилі,
Що весело переїли,
Затямив я так, що фий!

Горя в серце накопичив
Позабув я їх, так мало
Блиснуть часем лучі
Того сонця ізза хмарі

Серед громів серед тучі
Видень, 1900. *Останній Турецький*
Наука, штука, література.

Наука, штука, література.

— Літературно-Науковий Вістник, книжка VI. за червень 1901. року. Зміст: *Наш альбом*: Передсмертні медьодні А. Кримського, I—XVIII; Із поезій Ілька Гаврилюка, I—V; Скалки душі, Ів Федорченка, I—IV; Мавсі елєгі, Ів Франка, I—III. — *Хочеться*, оповіданє Сергія Єфремова. — *На вакаціях*, оповіданє Яц. Ів. Ред. — *Із оповідань Олександрів Кисельов*: П. Каганічів сон. — *Мінятори*: XVIII. Блудуване Ярославича, XIX. Тарабанчик-доглядач, Гр. Коваленка-Коломацького, XX. В лісі, Степана Гануцака, XXI. Учадїв, С. Волоха. — *По Європі*, гумористичні образки Дже-

рома К. Джерома. — *Из дрібних парисів Еріха Гартлебена*: П. Телячий котлет. — *Из оповідань Августа Стріндберга*: І. Над хмарами. — *Из славіських поетів*. — *Маруся Богуславка в українській літературі*. Історич.-літературний нарис, С. Томашівського. — *Август Стріндберг*, Наталії Кобринської. — *Новини нашої літератури*: І. Ще одна драма, П. Дмитренка. — II. Збірник творів М. С. Жернова, Г. Хоткевича. — *Ювілей Ганни Барвінок* (О. М. Кулішевої), Б. Грінченка. — *Загальні збори Наук. Тов. ім. Шевченка* — *Хроніка і бібліографія*.

Ангін Крушельницький: «Семчишини». Чернівці 1901. р. З друкарні тов. «Рускої Ради» під зарядом В. Сєкерського. Стр. 1—76.

Телеграми.

Відень, 13. червня. Цісар санкціонував закон про будову водних доріг і регуляцію рік.

Будапешт, 13. червня. В угорській сеймі президент міністрів Сель відповів на дотичну інтерпеляцію, що наради делегацій не порушили в ніч обов'язуючих законів та що безпідставним є закид, мовби делегації були центральним парламентом. Бесідник заявляє вкінці, що ніколи не попаде в правно-державне, хибне становище.

Кольонія, 13. червня. Köln. Ztg. доносить в телеграмі з Пекіна, що межі Китаїцями проявляє на ново рух, ворожий чужинцям. Заносить ся на нові розрухи, при яких найбільше потерплять католицькі місії.

Царгород, 13. червня. З Ємена доносять, що арабські племена відмовили султанові послуху. Число повстанців зросло ся до 250.000. Тамашні турецькі війська в безсилних суоротів сеї переваги.

COLOSSEUM Ernesta Thoma,
у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна.
Програма від 1. червня до 16. червня 1901.

При співучасті військової музики 24. п. п.
1) The Nesadsons, музикальні парські каміярі. 2) The A. Paolis, ексцентричні акробати в пудлом Каро. 3) L' Effer, знаменитий комік французький. 4) Trio de Fidardy, коміки, акробати і фантасти. 5) Kiss і Sarwaschi (3 пані і 2 пані) мадярські сьпівні і народні танці. 6) Abs-Asello і Miss Catharina, сьвітоті гімнастичні продукції. 7) Орхестра, 8) Hera, жонглер, 9) Schaefer, дуєтетки. 10) International asta Trio, наслідувачі давонів і сьпівачи серенад.

Що дня о 8. год. вечером велике представлення. В неділю і сьвята два представлення. Що п'ятниці High Life представлення. Білети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

— РІК ЗАСНОВАННЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»).

одиноке руске товариство асекураційне, обезпечає будинки і всі предмети движимі против огневих шід.

«Дністер» припоручили Преосвящ. Ординарїати Всєч. Духовенству і вірним всїх трєх Єпархїй.

Фонди гаранційні «Дністра» з днем 31. грудня 1900.

Фонд резервний	311.540 кор. 11 сот.	} разом 520.406 кор. 65 сот.
Резерва премїї	171.942 " "	
Резерва спеціальна	6.000 " "	
Фонд емертальний	30.924 " 54 "	

Тарифи «Дністра» умірновані. Надвїзка річна розділяє ся між членів в формі зворотів. За рік 1900 дістають члени 8% звороту з премїї.

«Дністер» виплатив до 31. грудня 1900. відшкодовань 2,120.834 кор. Шкоди ліквідують ся безпроволочно в присутности Делегата і 2 членів.

Полїси «Дністра» приймають при позичках гіпотечних: Банк краввій і Каса опадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Сялтинї, Городенці, Терєбовлї, Залїцках, Городку і Богородчанах.

НА ЖИТЕ треба обезпечитись тільки через «Дністер» в Товаристві взаїмн. обезпеч. в Кракові; в таких обезпечень через «Дністер» іде часть провізїї на рускі публичні добродїї ціли; полїси і квїти видає Краківске Товариство рускі.

«Дністер» пошукує спосібних агентів, особливо селян господарів в окрестностях, де ще нема близько агенцій «Дністра». Агенти заробили вже 274.964 кор. провізїї.

Зголошення о агенції треба вносити до Дирекції у Львові.

Селяне убїгайте ся тільки о агенції «Дністра»

Від огню обезпечайте ся тільки в «Дністрі».

На житє обезпечайте ся тільки через «Дністер».

Всілякі КУПОНИ

вильосовані

цінні папери

виплачує без потручення провізїї або коштів

Контора вимїни

ц. к. упр. гал. аґц.

БАНКУ Гіпотечного.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

поїзд		до Львова		поїзд		зі Львова	
досп.	особ.			досп.	особ.		
приходять о годинї				відходять о годинї			
6:10		з Кракова, Берлина, Варшави, Відня		6:25		до Станиславова, Підвисокого, Потупор	
6:20		з Чернівців (Іцкан, Галацу), Гусятина		1:55	6:30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
6:46		з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. вк		2:08	6:43	" " " " " " " " " " " "	
7:45		з Янова		6:35		до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
7:49		з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		8:30	8:40	до Кракова (Відня, Варшави), Берлина	
8:00		на дв. головний		2:55		до Сколього, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.)	
8:10		з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока		9:00		до Янова	
8:15		з Сокала, Рави рускої		9:15		до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Пїда	
8:50	1:35	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берлина		9:25		" " " " " " " " " " " "	
11:45		з Рашова, Любачова, Самбора		9:42		до Сокала, Белзця, Рави рускої і Любачова	
11:55		з Ітвишанова (Керсезе, Потупор)		10:20		до Чернівців,	
12:55		з Янова		2:40	10:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в не-	
1:10		з Сколього, Калуша, Хирова з Лавочно-		1:25		ділі і сьвята	
		го від 1. черв. до 15. вер.		2:15		до Брухович від 16. мая до 16. вересня	
3:14		з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)				в неділі і сьвята	
4:40		з Самбора, Борислава, Стрия		3:05		до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.	
5:11	2:20	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.		3:15		до Янова шоденно від 16. мая до 30. вер.	
5:35	2:35	" " " " " " " " " " " "		3:26		до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.	
5:50		з Кракова		3:30		до Рашова, Хирова, Любачова	
5:40	1:45	з Чернівців, Іцкан					
6:00		з Сокала, Белзця і Любачова					
НІЧ				НІЧ			
7:36		з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)		12:45	6:10	до Станиславова	
8:50		з Брухович від 16. мая до 15. вересня шод.		6:20		до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)	
9:41		з Янова від 1. мая до 15. вер. шоденно		6:30		до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні 6.	
9:20		з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)				а від 16. вер. до 30. дьвіт. 1902 шоденно	
9:40	2:40	з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова		6:35		до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова	
9:40	2:31	з Чернівців, Букарешту,		7:10		до Тернополя, Бродів дворець головний	
10:20	12:15	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша		7:32		дворець Підзамче	
10:20		з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Пїда.		7:25		до Сокала і Рави рускої	
10:02		" " " " " " " " " " " "		7:52		до Брухович (15. мая до 16. в р. в нед. і сьв.)	
3:12		з Підволочиск Копичиньє на дв. Підзамче		9:30		до Янова від 1. мая до 15. вересня	
3:35		на дворець головний		2:51	10:30	до Чернівців і Іцкан	
					11:00	до Кракова, Відня, Варшави	
					11:10	до Підволочиск, Бродів дв. голов.	
					11:32	" " " " " " " " " " " "	
					4:15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора	
					4:45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод	

ЗАМІТКА: Гога вічка чьсать ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейский рівнять ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівского. — В місті видають білети Ізди: Звичайні білети агенція часописий Ст. І. Соколовского в пасажи Гасмана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білети звичайні і всімі пильні, тарифи, ілюстровачі провідників, розклади Ізди і т. п. бюро інформаційне п. к. залізнич державних (ул. Краєцких ч. 5. в подвірїю, сходи II, двері ч. 52.) в урядових годинах (8—3 а в сьвята 9—12).

Товариство взаїмного кредиту „Дністер“
стоваришенє зарєстрованє в обмеженою порукою
Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»)
прїймає вкладни до опроцентованя на 4%.
Позички уділяють ся членам за сплатою 5½% і 1% додатку на кошти адміністратїї, почавши від 200 корон і висше, до половини вартости гіпотєки на сплату в ратах до 10 літ.
Позички над 500 корон мусять бути інтабульовані, а до 500 кор., або інтабульовані, або в порукою 2 ручителів відповідних.
Сьвященники не посїдаючі гіпотєки мусять крім поруки 2 ручителів предложити полїсу житєву; обезпечитись на житє треба тільки через «Дністер» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові.
Удїл членський вносить 50 кор. вписове 2 кор.
Членом бути може тільки член обезпечений в «Дністрі».
З днем 31. грудня 1900 стан:
число членів 1857
фонд резервний 6919 кор. 46 сот
вплачені уділи 73087 " "
вкладки щадничі 806803 " "
уділені позички 763737 " "
касовий оборот в 1900 році 2424157 " "

Інформації до позичок уділяє Дирекція листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень «Дністер»